

- - Důležité upozornění - -

Nepořádek v obci

Na žádost pracovníků přezletických technických služeb důrazně upozorňujeme, že tito pracovníci nejsou v žádném případě povinni uklízet váš nepořádek, který odkládáte vedle kontejnerů!

Kontejnery na tříděný odpad jsou pravidelně vyváženy a věřte tomu, že stačí jen důkladně plastový či kartonový odpad sešlapat a zmáčknout do kontejneru; většinou pak není nutné dávat odpad vedle kontejneru. V případě kartonových krabic se to sice někdy stát může (zvláště na Vinořské ulici, kam vhazují odpad i projíždějící motoristé), ale **SKUTEČNĚ NECHÁPEME, PROČ** někdo odloží v ulici Zahradní vedle barevných kontejnerů plnou dřevěnou lísku zavařovacích sklenic (kontejner na bílé sklo byl prázdný!) nebo v ulici Ctěnické vedle oranžového kontejneru velkou krabicí s papírem, plasty i jiným odpadem.

To jste někteří opravdu tak líní, že už nedokážete odpad naházet do jednotlivých kontejnerů?!

P.S. Zahradní kompostovatelný odpad nepatří do barevných kontejnerů na Vinořské ulici! Každých 14 jezdí po obci velký kontejner, kam můžete všechny ostříhané rostliny (nikoliv větve a drobné jehličnany) a posekanou trávu (ta také nepatří do příkopu) zdarma vysypat. Termíny svozů jsou na nástěnkách, webových stránkách obce a také v tomto čísle zpravodaje.

Termíny svozů bioodpadu

Obecní úřad Přezletice
Veleňská 48, 250 73 Přezletice
tel.: 286 852 133

JEDNORÁZOVÉ SVOZY

kompostovatelného odpadu - tj. tráva, listí, plevel, ostříhané květiny, včetně větviček do průměru cca. 1 cm do kontejnerů přistavených v určený den a hodinu na vybraných stanovištích:

1. st.	ul. Vinořská - ul. Pod hájem	8.00 - 8.30 hod.
2. st.	ul. Cukrovarská - ul. V podskalí	9.00 - 9.30 hod.
3. st.	ul. Ctěnická - ul. Topolová	10.00 - 10.30 hod.
4. st.	Horní náves u zast. MHD	11.00 - 11.30 hod.
5. st.	ul. Na váze - ul. Zahradní	12.00 - 12.30 hod.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ:

Kontejner je POUZE na kompostovatelný odpad! Větve nebudou obsluhou přijímány vůbec a větvičky do 1cm v průměru jen rozstříhané na drobné části, aby byl mohl být kontejner zcela zaplněn.

Termíny svozu odpadu
SOBOTA - každých 14 dní!

4. a 18. KVĚTNA	7. a 21. ZÁŘÍ
1. 15. a 29. ČERVNA	5. a 19. ŘÍJNA
13. a 27. ČERVENCE	2. a 16. LISTOPADU
10. a 14. SRPNA	

Opravy čerpadel tlakové kanalizace

V případě poruchy čerpadla tlakové kanalizace, které je již po záruce, kontaktujte nově přímo

pana Roberta Vignáta, mobil 737 676 432.

Po mnoha stížnostech na firmu AQ SPOL, zvláště na jejich neochotu provést v co nejkratší době opravy čerpadel, jsme začali usilovně hledat jiný autorizovaný servis pro domovní čerpací stanice. Pan Vignát je schopen zajistit servis do 24 hodin, případně ten samý den v odpoledních hodinách. **CENÍK SLUŽEB:**

Typ dílů, oprav	cena za práci	cena za náhradní díl
Montáž, demontáž čerpadla	150,-	-
Vyčištění drtiče	400,-	-
Výměna: sator hydraulika	400,- +	460,-
rotor hydraulika	600,- +	420,-
osička rotor hydraulika	600,- +	430,-
tělesa hydraulika	400,- +	1400,-
kolena	400,- +	637,-
sonda	400,- +	238,-

Ceny materiálu se mohou měnit dle aktuální nabídky.

Náklady na dopravu nejsou započteny. Započítávají v sazbě 6Kč/km.

V případě poruchy čerpadel u bytových domů je důležité zajistit zároveň vyčerpání jímky. Zde uvádíme dva kontakty na vyvážení jímek: pan Drexler - 283 931 270, pan Winkelbauer - 605 771 813

Ve společných prostorách bytových domů na Zlatém kopci došlo v posledních dnech k drobným krádežím; tedy zatím drobným. Zvyšte proto svou pozornost, všimněte si více svého okolí a v případě podezřelého chování neznámých osob neváhejte kontaktovat Policii ČR.

Velká letní soutěž

Komise životního prostředí v Přezleticích vyhlašuje

6.ročník soutěže

o nejrozkvetlejší přezletické okno

a zároveň 5.ročník soutěže

o nejrozkvetlejší předzahrádku tentokrát na téma „pestrobarevné letničky“

Vítězové opět obdrží Pamětní list, případně Čestné uznání a samozřejmě finanční příspěvek na květinovou výzdobu na další rok ve výši 1 000,- Kč. Fotografie vašich oken, teras, balkonů a předzahrádek můžete zasílat do internetové soutěže na adresu zpravodaj@prezletice.cz.

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Pěkně vás vítáme, Přezletáčci!

TÉMA ČÍSLA: I jaro má zpoždění

Z OBSAHU:

- Když se řekne splávek
- MAS nad Prahou
- Nová výstavba a my všichni
- Ze zimy do léta během pár dnů

VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE, PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!

OBECNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů. Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vreclonová, ing. Ladislava Kopáčková, grafická úprava: Josef Sluněčko. Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

Přezletice • čtvrtletník zdarma • červen • číslo 33 • 2013

SLOVO STAROSTKY

Vázení a milí spoluobčané.

Zdravím vás po několika měsících při čtení dalšího, jarního vydání přezletické zpravodaje. Letos jsme si na jaro museli počkat trošku déle, ale konečně přišlo. Přineslo nám sice více práce na zahrádkách, ale jistě nás to všechny těší.

Zima byla delší a také znamenala daleko větší zátěž pro naše technické služby. Moc bych tímto chtěla všem našim zaměstnancům poděkovat, protože veškerý úklid zvládají perfektně. Tím mám na mysli i zimní úklid sněhu, ale právě i jarní úklid a všechny ostatní práce. Takže dámo a pánové, děkuji.

Okolo vánoc začala konečně fungovat autobusová zastávka v horní části obce, a tak se i obyvatelé této části Přezletic dočkali toho, že nemusí docházet až na Horní náves.

Samozřejmě nesmím zapomenout na informace o školce. Po všech peripetích a komplikacích se nám podařilo ušetřit peníze, vypsát výběrové řízení na zhotovitele, vybrat stavební firmu a s tou i konečně připravit a podepsat smlouvu. Pevně doufám, že až budete číst tyto řádky,

budou již stavební práce v plném proudu.

Do současné školky jsme zatím, v souladu se zákonem, mohli oficiálně zapsat pouze děti do jedné třídy, která funguje v dočasně pronajatých prostorách ve VINOŘI. Jakmile bude zkolaudovaná nová budova mateřské školy zde v Přezleticích, budeme teprve moci zapsat i ty děti, jejich rodiče jsme již informovali. K tomu by mělo dojít na podzim tohoto roku.

Neustále nás všechny velice trápí strašidelný stav všech hlavních komunikací (hlavní průtah obcí), jenž jsou ve vlastnictví Středočeského kraje. Konečně se nám podařilo posunout jednání o krok dále. V současné době začne odbor dopravy Středočeského kraje zpracovávat potřebnou dokumentaci. Půjde-li vše dle plánu, mohlo by se podařit v několika etapách zásadně zrekonstruovat tyto hlavní silnice. Zatím děláme první krok. Je třeba vypracovat projektovou dokumentaci, vyřídít majetkové vztahy, zajistit stavební povolení a poté, pravděpodobně po etapách, bude moci proběhnout samotná rekon-

strukce. Jde o práci na několik let, nicméně i toto je dobrá zpráva.

Také se podařilo posunout jednání s ČEZem o modernizaci elektrické sítě v horní části obce, podobně, jako byla před pár lety zrekonstruována tato síť v centru obce. My bychom při této příležitosti opět zmodernizovali veřejné osvětlení. Ale opět mluvíme o práci zhruba v horizontu tří let.

Zmínila jsem snad ty nejdůležitější a nejaktuálnější informace.

Na tomto místě bych ještě chtěla moc poděkovat paní místostarostce Lídě Červínové. Je totiž mnoho takzvaných „neviditelných prací“ - jednání se stavebním úřadem, školským odborem, dopravním podnikem a odborem dopravy, katastrálním úřadem, provozovatelem vodovodu a kanalizace, svozovou firmou na odpady, sousedními obcemi, a v neposlední řadě i řešení konkrétních problémů, se kterými občané přicházejí na úřad. V těchto věcech, ale i v jednání s developery a stavebními firmami, mi je paní místostarostka opravdu velkou oporou a pomocí.

Existuje plno dalších věcí, které nás všechny společně trápí, např. i stav místních komunikací, ale jistě pochopíte, že vše musíme řešit postupně. Na závěr mi dovoluji popřát vám hezký zbytek jara a začátek léta.

Veronika Vrecionová

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 6. 2. 2013

● ZO pověřilo starostku přípravou výběrového řízení na výstavbu MŠ Přezletice formou montované dřevostavby

● ZO schválilo navržené členy komise pro výběrové řízení na MŠ Přezletice

● ZO vzalo na vědomí informaci o schválení zákona č. 501/2012 Sb., podle kterého mají obce povinnost si zřídit účet u ČNB, kam budou přicházet poskytované daňové příjmy, a pověřilo starostku uzavřením smlouvy o vedení BÚ s ČNB

● ZO souhlasilo s připojením obce do Místní akční skupiny (MAS) s názvem Nad Prahou, dále souhlasilo s přípravou integrované strategie území a pověřilo starostku uzavřením Rámcové partnerské smlouvy s obecně prospěšnou společností MAS Nad Prahou

● ZO souhlasilo s návrhem rozpočtového opatření č. 3/2012 (jiné rozdělení příjmů) a s návrhem rozpočtového opatření č. 4/2012 (vyšší výnos z úroků)

● ZO souhlasilo s navrženým příspěvkem na knihovnické služby pro Knihovnu Eduarda Petišky v Brandýse n/L.

● ZO rozhodlo o zrušení záměru prodeje parc.č. 1344/1 v k.ú.Vinoř (část chodníku) z důvodu jejího převedení (darem) na MěČ Vinoř.

● ZO souhlasilo s poskytnutím finančního příspěvku na startovní pro fotbalová družstva SK RSC Přezletice a Přezletice SG, hrající Hanspaulkou ligu

● ZO souhlasilo s uzavřením dodatku č.1 k Mandátní smlouvě s VRV a.s. (kontrola plnění Koncesní smlouvy o provozování vodovodu a kanalizace v Přezleticích na rok 2013) a pověřilo starostku jeho podpisem

● ZO souhlasilo s výpovědí smlouvy o spisové službě s MěÚ Brandýs n/L (službu si zajišťujeme sami)

● ZO souhlasilo s podpisem Dodatku č. 1 k Plánovací smlouvě developerský projekt Nohavice I (Na základě změny územního rozhodnutí na stavbu nikoliv řadových, ale soliterních domů)

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 6 s firmou Benuga ohledně prodloužení platnosti smlouvy o spolupráci a pověřilo starostku jeho podpisem

● ZO souhlasilo s uzavřením Nájemní smlouvy s M.S.Invest na pronájem pozemku 200/44 (prodloužení ulice V Podskalí) pro vybudování místní komunikace

● ZO souhlasilo s uzavřením kupní smlouvy s M.S.Invest na prodej pozemku parc.č.1337/82 v k.ú.Vinoř (pro 3.etapu plánované výstavby RD) a pověřilo starostku jejím podpisem

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o spolupráci s MěČ Vinoř na vypracování PD na úpravu vodních toků (Ctěnícký potok, bezjmená vodoteč na jižní straně obce směrem do Vinoře)

● ZO vzalo na vědomí zprávu o činnosti Obecní policie Koleč

● ZO stanovilo pravidla pro uchování nalezených věcí předaných na OÚ Přezletice

RŮZNÉ

● ZO projednalo problematiku podomního prodeje v obci a nedoporučilo na toto téma vypracovat obecně závaznou vyhlášku

● starostka informovala o dohodě s Odborem dopravy Středočeského kraje o zahájení prací na projektové dokumentaci rekonstrukce průtahových komunikací v obci

● starostka informovala o jednání s ČEZ ohledně přípravy PD na rekonstrukci elektrického vedení v severní části obce

● ZO vzalo na vědomí informaci starostky a místostarostky ohledně jednání s firmou ROPID o financování prodloužení linky 302 na konečnou zastávku Kocanda. Cena zůstane na rok 2013 zachována, linka se ve všední dny do 20,00 hodin prodlouží přes Prosek na Palmovku a zároveň kvůli nízké vytiženosti linek na území Přezletic bude prosloužen interval na 30 minut (vyjma ranní špičky, kdy bude 24 minut)

● Místostarostka informovala o možnosti vylepšení pozárúčnických oprav kanalizačních čerpadel, kterou obci nabízí pan Robert Vignát (oprava do 24 hodin, případně ještě týž den odpoledne)

● Starostka poděkovala paní Hanzlíkové za práci v oblasti kultury; ta následně poděkovala i všem svým spolupracovnícím

● ZO vzalo na vědomí informaci ohledně nutnosti zmapování intenzity dopravy v ulici Kaštanové

● Starostka odpovídala na dotazy přítomných ohledně zápisu do nové budované školky budovy MŠ (zápis může být až po kolaudaci)

DNE 10. 4. 2013

● ZO vzalo na vědomí Petici na výstavbu MŠ V Přezleticích (která se týkala nutnosti výstavby dostatečně kapacitní školky v obci, což je věc, na které obec intenzivně více než dva roky pracuje)

● ZO vzalo na vědomí výsledky výběrového řízení na zhotovitele MŠ a pověřilo starostku přípravou a podpisem Smlouvy o dílo s vítěznou firmou Haas Fertigbau

● ZO pověřilo starostku podpisem smlouvy o zřízení věcného břemene s ČEZ (jedná se o přeložku NN pro školku)

● ZO souhlasilo s návrhem trasy vedení NN pro výstavbu RD v Nohavici II

● ZO souhlasilo s návrhem Smlouvy o zřízení věcného břemene pro plynové přípojky ke dvěma RD v ulici Cukrovárské

● ZO rozhodlo o vydání směrnice č. 1/2013 o zadávání veřejných zakázek malého

rozsahu Obce Přezletice a pověřilo starostku k jejímu vydání

● ZO souhlasilo s vydáním pracovní „cenové mapy“ a stanovilo prodejní cenu specifických pozemků v k.ú. Přezletice ve výši 500,-Kč/m² a v k.ú.Vinoř ve výši 800,-Kč/m² (specifické pozemky – zaniklé cesty, malé pozemky vzniklé při novém zaměření pozemků, přeplenění zahrad apod.)

● ZO souhlasilo s uzavřením Dohody o ukončení smlouvy o dodávce vody č. VP 52 (smlouvu má podle zákona uzavřenu s Veolii VHS Benešov jakožto provozovatel) a pověřilo starostku k jejímu podpisu

● ZO vzalo na vědomí informace o činnosti OP Koleč

● ZO vzalo na vědomí závěry inventarizační komise a souhlasilo s navrženými opatřeními

● ZO schválilo hospodářský výsledek příspěvkové organizace MŠ Přezletice za rok 2012 a uložilo starostce obce zabezpečit řádné včlenění hospodářského výsledku do závěrečného účtu hospodaření obce Přezletice za r. 2012

● ZO schválilo účetní závěrku Obce Přezletice za r. 2012, která bude nedílnou součástí Závěrečného účtu hospodaření obce Přezletice za r. 2012

● ZO souhlasilo s uzavřením nájemní smlouvy na pozemek parc.č. 692 v k.ú.Vinoř pro experimentální výsadbu letničkové louky mezi cestou u zahrady Ctěníckého zámku a polem

● ZO souhlasilo s uzavřením darovací smlouvy na pozemky 220/4, 220/31 a 220/32 v k.ú. Přezletice, které jsou součástí ulice V Podskalí a byly doposud ve vlastnictví soukromých osob

● ZO dále souhlasilo s uzavřením darovací smlouvy na pozemky 220/22 a 220/24 v k.ú. Přezletice v ulici V Podskalí

RŮZNÉ

● ZO řešilo otázku zákazu vjezdu do obce vozidel nad 6 t, protože na základě upozornění občana Přezletic museli pracovníci úřadu na pokyn odboru dopravy a DI Police ČR odstranit zákazové značky z ulic Veleňské a Čakovické, které zde zůstaly od doby plánované výstavby obalovny ve Veleni. Obec o jejich opětovném umístění intenzivně jedná.

● projednalo nutnost oprav v zadní části ulice Kaštanové

● Kulturní komise informovala o plánovaných akcích (setkání seniorů, pálení čarodějnic, vítání občánků)

● odpovídalo na dotazy hostů ohledně dostatečné kapacity základní školy ve VINOŘI, ohledně nákladů na vnitřní a venkovní vybavení školky

● P. Macourek nabídl spolupráci při opravách ulice Kaštanové

Obecní policie Koleč zasahuje

I v letošním roce pokračuje naše spolupráce s Obecní policií Koleč. Většinou se zabývá na noční kontrolu pořádku a zároveň několikrát do měsíce měří rychlost na Vinořské ulici; podle níže uvedené statistiky jsou přestupky proti povolené rychlosti na „denním pořádku“. To samé se týká i vjezdů do míst, kde je prostě zákaz vjezdu.

Na základě vašich přímých podnětů vždy žádáme policii o to, aby se zaměřila na konkrétní problém – nyní je to kontrola dodržení zákazu zastavení na zákazové dorovné žluté značce v ulici U Ctěníckého potoka.

A opět jedna čarodějnická soutěž

Tentokrát bude otázka možná jednodušší, ale kdo ví? Která je která?

STATISTIKA ČINNOSTI OBECNÍ POLICIE KOLEČ

Přestupek	listopad	prosinec	leden	únor	březen
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	0	0	0	0	2
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	17	4	8	11	0
Překročení povolené rychlosti	13	16	14	16	13
Přestupky proti veřejnému pořádku	5	3	2	4	1
Kontrola osob	8	9	13	7	6

Peníze z evropských fondů přímo do obcí

Možná to někomu bude znít jako pohádka, ale kdo poslední dobou sledoval televizní zpravodajství z regionů, ten bude vědět o čem je řeč.

V poslední době neuplyne jediný půlrok, aby neproběhla v novinách další kauza o tom, jak státní úředníci zneužívali peníze z fondů EU, kam byly peníze „odkláňeny“, kde musí evropské dotace vrátit atd. A protože se nejedná o malé částky, přijde to občanům menších obcí opravdu líto, zvláště když si spočítají, co by se za ty „odkloněné“ peníze mohlo v obci vybudovat a opravit.

Možná se ale začne blýskat na lepší časy. SZIF neboli Státní zemědělský intervenční fond vyhlásil v programu Rozvoj venkova prioritní osu IV s názvem LEADER. Velmi zjednodušené vysvětlení metody LEADER spočívá v tom, že veškeré náměty a projekty by měly vycházet z myšlenek a podnětů místních venkovských subjektů a občanů, tedy zdola, nikoliv direktivně řízeny krajskou, státní nebo evropskou politickou mocí shora. Čím více subjektů je v regionu zapojeno, tím lépe pro šíři nápadů a také pro transparentnost působení MAS (více na www.szif.cz). MAS znamená Místní akční skupina a tato MASKA, jak se pracovní skupině říká, je právě tou obecně prospěšnou společností, která na úrovni menšího území (např. Posázaví, Povltaví) připravuje projekty pro rozvoj dotčeného území, a to většinou projekty, které se týkají života všech občanů.

Rok 2013 je posledním rokem z probíhajícího plánovacího období a vzhledem k tomu, že se nepodařilo všechny finanční prostředky z evropských fondů využít, řekli si čelní členové Sdružení povodí Mratínského potoka, že by stálo za to zkusit oslovit členy – starosty tohoto dlouho fungujícího sdružení a založit novou obecně prospěšnou společnost. Slovo dalo slovo a během ledna se podařilo založit novou Místní akční skupinu s názvem Nad Prahou, jejímž jedním zakládajícím statutárním členem byla přezletická starostka ing. Veronika Vrecionová. I ona díky své práci v Senátu a vyšších orgánech ODS o problematice špatného toku peněz z evropských fondů na úroveň obcí ví dost a proto neváhala ani chvíli a pomohla na svět nové MASce, která sdružuje jak povodí Mratínského potoka, tak i obec z dolního Povltaví.

Na Valné hromadě v dubnu pak sice již z důvodu pracovního vytížení jak v Senátu, tak i v obci, nekandidovala přezletická starostka do statutárních orgánů této MAS Nad Prahou, ale naše obec je aktivním členem a místostarostka Přezletice ing. Ludmila Červínová se stala členkou komise, která má připravovat podklady a návrhy pro vypracování projektů na rozvoj území Nad Prahou.

Dejme teď slovo paní starostce ing. Veronice Vrecionové:

„Obec Přezletice spolu s dalšími obcemi v okolí iniciovala v lednu vznik MAS Nad Prahou. Co znamená ta zkratka? V češtině se vžil označení místní akční skupina. Zavání to trochu totalitním slovníkem, ve skutečnosti se pod tím ale skrývá společná aktivita obcí, neziskových organizací a podnikatelů na přesně vymezeném území při realizaci potřebných a zajímavých projektů. O tom by v předchozí éře nemohla být řeč. Původní anglický název by se měl doslova překládat jako místní skupina akce,“ vysvětluje starostka.

„Místní akční skupiny jsou zároveň jedním z důležitých zprostředkovatelů finanční pomoci z EU. Prvním krokem při vzniku MAS je spojit území obcí a měst pod jedním regionem. Čím větší toto území je, tím větší obnos peněz bude možné pro region v budoucnu získat. MAS Nad Prahou zahrnuje zatím 25 obcí od pravého břehu Vltavy po levý břeh Labe. Podařilo se tak spojit dva existující mikroregiony – Dolní Povltaví a Region povodí Mratínského potoka.

Do poloviny února se do MAS Nad Prahu stihlo zapojit téměř 30 neziskových organizací a podnikatelů. Přistoupit bude samozřejmě možné i kdykoli později. Podrobné informace je možné už teď najít na adrese www.nadprahou.eu.

Úkolem MAS v následujících měsících letošního roku bude připravit strategii rozvoje území a pravidla pro nakládání s evropskými dotacemi. Jednou z předností tohoto způsobu rozdělování prostředků je to, že k němu nedochází ve vzdálených krajských nebo státních úřadech, ale přímo v místě a o úspěchu jednotlivých projektů rozhodují místní lidé ze samospráv, z řad neziskovek a podnikatelů. S každým rozdělováním finančních prostředků jsou spojeny komplikace a nezbytná administrativa. Museli jsme se ale rozhodnout, zda necháme příležitost plavat, nebo tohle rozdělování jako nutné zlo uneseme. Dali jsme přednost tomu druhému s tím, že se budeme všemi silami snažit byrokracii omezovat,“ vysvětluje starostka a zdůrazňuje, že zejména pro neziskové organizace to

může být důležitá pomoc. Všechny ostatní zdroje dotací pro ně totiž postupně zanikly. A jak říká Jan Havlíček, náměstek ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu a člen Dozorčí rady MAS Nad Prahou: „V balíku peněz určených k přerozdělení prostřednictvím MAS by naopak mohlo prostředků v budoucím období od roku 2014 dokonce přibývat. Evropská unie totiž rozdělování prostředků touto formou v menších regionech podporuje. Do středočeských obcí, které se do MAS zapojily, plynulo v posledních pěti letech necelých 600 miliónů korun. Pomohly na svět celé řadě drobných projektů. Obce a místní spolky mohly rekonstruovat centra pro volný čas. Vznikala drobná sportoviště a dětská hřiště. Podnikatelé se dostali k moderním výrobním technologiím.“

„Byla bych moc ráda, kdyby nakonec MAS Nad Prahou nepřivedla do regionu jen peníze, ale podařilo se jí spojovat a posilovat i zajímavé aktivity. V době fungujících MASKách ve středních Čechách se to opravdu daří. Neziskové organizace i obce si vzájemně pomáhají. Mohou se vyhnout zbytečným slepým uličkám a někdy spolu i v dobrém soutěží,“ shrnuje starostka Přezletice.

Každá možnost získání peněz z evropské unie, které by se mohly skutečně dostat až na úroveň menších obcí, by se neměla nechat jen tak ležet a kdyby se podařilo třeba jen propojit oblast MAS Nad Prahou sítí cyklostezek a pěších tras (jak bylo i vizi mikroregionu Mratínského potoka) zcela mimo frekventované komunikace, jistě by to ocenili nejen rodiče s malými dětmi.

Teď už je jen na obci, ale i jednotlivých občanech, podnikatelích či zájmových sdruženích, zda budou mít zájem do MASKY vstoupit a podílet se tak na rozvoji svého nejbližšího okolí. Vždyť právě ti, co zde žijí, vědí o problémech své obce nejvíce a než to řešit jen tak „planě“ třeba v hospodě, „zkuste se i vy aktivně podílet na rozvoji místa, kde žijete; právě prostřednictvím MASKY to může být jedna z dobrých cest,“ dodávají na závěr starostka i místostarostka naší obce. LC

■ Co je nového na www.prezletice.cz

Nejdůležitější vyvěšená informace na Úřední desce bylo pro mnoho rodičů dětí předškolního věku oznámení o vítězi výběrového řízení na zhotovitele montované dřevostavby – Mateřské školy Přezletice. Vítězná firma Haas Fertigbau má dlouholetou zkušenost s výstavbou nejen rodinných domů či komerčních budov, ale i v oblasti výstavby mateřských škol. Podle informace starosty obce Rudná, kde na podzim úspěšně firma vystavěla nový pavilon MŠ, také ve velmi rychlém čase a spolupráce zadavatel – zhotovitel probíhala velmi uspokojivě. Více informací ve Slově starostky. A vzhledem k tomu, že stavba přípojek a základové desky by měla být zahájena koncem května, můžete pak postup prací sledovat osobně. My s paní ředitelkou MŠ jsme dokonce osobně sledovaly ve výrobním závodě přípravu výroby naší školky.

Anketní otázka se týkala zájmu o vylepšení komunikace a spolupráce od občanů směrem k obci, a to pomocí chytrých telefonů. Firma MOBISYS nyní spustila pilotní projekt v Líbencích a některých obcích, které jsou členy Mikroregionu povodí Mratínského potoka. A co služba nabízí? Dejme slovo zástupcům společnosti MOBISYS, kteří nás podrobně s fungováním informačního systému seznámí:

„Komunikujte se svou obcí moderně!“

Obec Přezletice zvažuje zapojení do pilotního provozu informačního systému MOBISYS, který moderním způsobem zprostředkovává vzájemnou komunikaci mezi obcí a občany. Tato komunikace probíhá výhradně formou doručování zpráv na mobilní telefony.

Podomní prodej – ano či ne?

Opět se strhla vlna emocí k zákazu podomního prodeje, když se koncem roku rozběhli mezi občany malých obcí i velkých měst zástupci dodavatelů energií pro domácnosti a nabízelí lidem výhodné ceny za plyn i elektrickou energii. Stačí prý jen podepsat smlouvu a za ušetřené peníze jet v létě na dovolenou. No, většinou si občan může o závratných výších úspor jen nechat zdát a následným podrobným čtením smlouvy či první došlé faktury zjistí, že to nebylo to pravé ořechové.

„Zakažte vyhláškou podomní prodej!“, volají pak lidé a neuvědomí si, že dodržování vyhlášky může kontrolovat jen oprávněná osoba, a tou je zpravidla městská či obecní policie.

Výrobní závod Haas Fertigbau

Modernost této služby spočívá především v aplikaci MojeObec, která je občanům k dispozici zcela zdarma v obchodu Google Play. Skrze tuto aplikaci mají občané možnost přijímat informační servis své obce, a případně také dalších obcí dle zájmu. Aplikace ovšem umožňuje oboustrannou komunikaci a občané tak nově získávají možnost se zapojit do dění své obce pomocí tzv. hlášení. Balíček služeb aplikace doplňuje přehled nejdůležitějších kontaktů spojených s obcí, např. kontakty na obecní a stavební úřad, popř. tísňové a poruchové linky.

Aplikace MojeObec je v současnosti k dispozici pro všechny chytré mobilní telefony, tzv. smartphones, s operačním systémem Android, a v průběhu pilotního provozu přibude možnost používat tuto aplikaci také na telefonech iPhone a Windows Mobile.

Pro občany, kteří stále používají klasické mobilní telefony, má služba připraveno řešení ve formě zaslání informačního servisu obce pomocí klasických SMS zpráv. Občané tak nepřijdou o informační servis, ale vzhledem k omezeným možnostem těchto telefonů nebudou moci využívat dalších služeb. Služba zaslání klasických SMS zpráv bude rovněž přidána v průběhu pilotního provozu.

Nejprve je třeba si říct, co vlastně znamená termín podomní prodej. **Podomní prodej** je jednou z forem **přímoho marketingu**. Zabývají se jím firmy specializované na **přímý prodej**, zejména z oblasti energetiky, kosmetiky, domácích spotřebičů nebo programů mobilních operátorů. Ale na druhou stranu je přímý prodej také to, když přijede dodávka s ovocem a zeleninou, s masem a uzeninou, s mléčnými výrobky, což asi nikdo zakázat nechce, že?

Je potřeba vzít odpovědnost na sebe a chcete-li si opravdu změnit dodavatele energií, což jsou nejčastější „prodejci“ za vašim plotem, neřešte to nikdy na ulici. Vezměte si klidně jejich písemnou nabídku, nevěte je

Jak tedy službu začít využívat?

Stáhněte si aplikaci MojeObec z internetového obchodu Google Play. Při prvním spuštění aplikace Vám bude nabídnuta registrace k tzv. domovské obci a jejím informačním kanálům. Volba domovské obce je velmi důležitá, neboť občané mají možnost podávat hlášení pouze ve své domovské obci. Dále registrace nabízí možnost připojit se k informačním kanálům ostatních obcí.

Uživatelské rozhraní registračního procesu a celé aplikace je velmi jednoduché, a jakmile občan potvrdí svůj výběr kliknutím na tlačítko ‚registrace služby‘, je služba plně aktivní.

Po dokončení registrace je uživatel přeměřován na úvodní stránku své obce, stránka Home, a dále jsou mu k dispozici stránky Zprávy, Hlášení a Nastavení. Uživatelské rozhraní aplikace je dostatečně přehledné a intuitivní, ale pokud by snad uživatel přece jenom potřeboval pomoci, je mu na každé jednotlivé stránce k dispozici nápověda.“

Služba nabízí majitelům chytrých telefonů možnost přímé komunikace směrem k obci. Po stažení aplikace do mobilu – více viz informační článek firmy Mobisys výše, může majitel tohoto telefonu posílat ze svého mobilu na obecní úřad např. přímo fotografie nepořádku v obci či jejím okolí, odstavená vozidla nebo jiné textové zprávy ohledně podnětů či problémů, týkající se běžného života v obci. Komunikace je pouze mezi majitelem mobilu a obecním úřadem, ke které nemá nikdo třetí přístup.

Vzhledem k tomu, že jsme upozorňovali zástupce firmy na to, že používáme Info Kanál na zaslání SMS na mobilní telefony, požadovali jsme možnost zajištění i této služby v jednom balíčku. Nyní nám tuto službu za podobných podmínek nabídli, a proto budeme uvažovat o využití roční bezplatné nabídky na služby jak chytrých SMS, tak i klasických. LC

— INFORMACE Z OBCE —

Asfaltové bábovky

A pak že bábovky plácají jen děti! Koncem dubna si s bábovkami hrála firma USK, která jediná může fakticky spravovat krajské silnice ve správě SUS Mnichovo Hradiště. Jinak než dětskou hrou se to fakt nazvat nedá, protože dávat teplou obalovanou asfaltovou směs do neupravených děr plných bláta a vody, v případě krajnic přímo na hlínu, nemůže nikdo „dospělý“ myslet vážně. Kydnout bábovku asfaltu na zem, poplácat válcem (a ani na rozdíl od dětí nepocukrovat), to je možná lepší ty peníze vyhodit z okna, protože by k tomu nebylo zapotřebí tolik pracovníků! I když letos měli naši opraváři silnic velké štěstí, že zrovna obci neprojížděly žádné těžké nákladáky a neodvezly hned za tepla asfalt z díry na svém kole.

Je pravda, že obrovské krátery v silnicích jsou zaplácnuté, ale co si budeme povídat, doba trvání opravy fakt nemůže odpovídat nákladům na opravu vynaloženou.

Ač sám pan vrchní cestář ví, že by to chtělo díry vyfrézovat a obalenou směs dávat do upravených čistých suchých děr, slovy JEDEN exemplář malé frézy, kterou disponuje firma USK, pracuje na důležitějších komunikacích. Tedy prý, protože nevím, jaká může být důležitější silnice v naší oblasti než ta příjezdová na brandýské náměstí (to byl příjezd pro tanky na krásně zrekonstruované náměstí!); i tady se bábovkovalo a výsledek? Prostě skvost, jak jinak.

Ale budme optimisté a třeba se letos frézy v Přezleticích dočkáme, i když to nebudou opět slibované dny práce v obci, ale spíše hodiny, protože „ta fréza musí jet někam jinam“.

Kam patří uschlé vánoční stromečky

Sice si říkáte, že v květnu řešit problematiku likvidace vánočních stromečků je trochu zvláštní, ale vězte, že ještě koncem dubna se objevil u kontejnerů na tříděný odpad ve Vánořské ulici odstrojený vánoční stromek. Pracovníci našich technických služeb ho v pondělí odvezou a o čarodějnicích se spálí, ale ... posílali jsme informační SMS ohledně likvidace stromečků, které patří k popelnici na domovní směsný odpad! Stačí dát stromeček k popelnici před středním svozem popelnice

a svozová firma ASA stromek bez problémů odveze; tuto službu si platíte v poplatku za známku na popelnici.

Svoz kompostovatelného odpadu

I letošní rok budeme pravidelně likvidovat kompostovatelný odpad ze zahrad přezletických občanů (termíny svozů na poslední straně zpravodaje, na nástěnkách v obci a na webových stránkách obce v rubrice Odpady). Jsme moc rádi, že jste si na pravidelný čtrnáctidenní cyklus zvykli a skutečně tento bioodpad dáváte do „potulného“ kontejneru; tedy pár výjimek se najde, kteří v neděli vezou svůj odpad na pole či polní cestu a zkrášlí tak ostatním Přezletákům procházky po našem okolí.

Tuto službu poskytujeme našim občanům (jako jedna z mála obcí zdarma), ačkoliv náklady nejsou pro obec zanedbatelné - loni se pohybovaly přes 60 tisíc korun. Takže moc prosíme i ty, kteří stále raději jezdí se zahradním odpadem do okolí, aby naši službu využili také a každou druhou sobotu odvezli trávu apod. na nejbližší stanoviště kontejneru.

Kontrola správného a účelného třídění odpadu

Ono se řekne třídění odpadu, ale není třídění jako třídění! Naše obec se v roce 2009 smluvně zavázala spolupracovat s firmou EKO-KOM, která se specializuje na recyklaci obalových materiálů všeho druhu. Spolupráce na úrovni obcí spočívá v tom, že svozová firma, která vyváží v obci nádoby na tříděný odpad, vykáže nejen četnost svozů, ale hlavně výtěžnost ze svozu. Lidově řečeno, zkontroluje, zda byl kontejner v den svozu plný (a ne vzduchu mezi kartonovými krabicemi od nábytku) a zda jeho váha odpovídá váze kontejneru naplněného „pod pavuzu“ sešlapanými plastovými, papírovými i nápojovými obaly. Tyto údaje předá EKO-KOMu, který následně obec finančně odmění - za loňský rok to dělalo přes 200.000 Kč. Suma se to může zdát velká, ale náklady na svoz jsou podstatně vyšší. Takže stále obec stojí likvidace odpadu i tříděného moc peněz.

Je tady ale jedna relativně jednoduchá

cesta, jak získat větší odměnu. 9.dubna přijela z firmy EKO-KOM kontrola dodržování smlouvy - zejména co se správného třídění týká. A ouha, nedopadli jsme jako obec zase tak moc dobře. Kontrolou výkazů nám pracovnice EKO-KOMu sdělila, že se zbytečně připravujeme o procentuální navýšení celkové odměny a hned uvedla pár příkladů - plné, ale přece prázdné kontejnery na plast i papír (naš věčný problém nesešlapaných PET lahví a krabic), znehodnocení bílého skla jedinou tmavou lahví (bílý kontejner se musí vykazovat jako barevné sklo, pochopitelně za nižší odměnu), nerespektování toho, jaký odpad do kterého kontejneru patří (oranžový je pouze na krabice od mléka, džusů, vína i rajčatového pyré - žádné kartonové krabice od nábytku, hraček či počítačů a domácích spotřebičů) a moc obyvatel na jedno „hnízdo“ (stanoviště) tříděného odpadu.

Suma sumárum, obec se takto připravila za rok o pěkných pár tisícovek na odměnách. Rozhodli jsme se tedy vytvořit další stanoviště (hnízdo) tříděného odpadu na rohu ulice Javorové a Akátové, kam přesuneme jeden kontejner na plast a jeden na papír z Kaštanové ulice (kde zmenšíme ten nic moc hezký dlouhý vláček) a na další odpady je pronajmeme od svozové firmy. To uděláme jako obec.

Na vás, občanech, je hlavně zlepšení v zaplněnosti kontejnerů, abychom nevyváželi více vzduchu než odpadu.

Děláme to všichni pro sebe, protože tisícovky na zemi nenajdeme a čím více peněz dostaneme jako odměnu za správné třídění, tím budeme moci rozšiřovat služby v likvidaci odpadů pro občany, spočívající třeba i ve snížení poplatku za svoz popelnice. Třeba.

Postřiky proti plevelům v polích

Možná jste to již zažili, když jste vyrazili na jarní procházku po polních cestách v okolí Přezletic a zdálo se vám, že vás pálí oči, svědí pokožka či se vám divně dýchá? A to nemluvíme o pejscích, z nichž jeden málem ochrnl pár hodin poté, co se proběhl po poli mezi vzrostlým osením. Jasně, to by neměl, ale i pejsek se potřebuje po cestě proběhnout „na volno“ a jestliže mu jeho cestu zkříží pachová stopa přeběhnušího zajíce, prostě zavětrí a vyrazí (alespoň kousek) po stopě.

Jenže ani on ani jeho pániček netuší, že pole bylo čerstvě postřikáno proti ple-

velům či jiným škůdcům polních plodin a že si při běhu nabral toho „saj-rajtu“ pěkně z plných plic. A nemusí jít ani o zaběhlého psa do pole, stačí jít normálně po cestě a fouká-li alespoň trochu vítr, jemný aerosol postřiků se vznáší lehce nad zemí. V té výšce, kde se prohánějí děti na kolech a odrážedlech a dýchají v přírodě pěkně z plných plic.

Bez postřiků se bohužel naše zemědělství v dnešní době neobejde, proto jsme požádali agronoma zemědělského družstva v Brázděm, které obhospodaruje pole v okolí Přezletic, zda bychom nemohli být předem upozorněni na to, že se budou pole chemicky ošetřovat a ten den či dva raději do polí nechodili. Ing. Josef Mach nám vyhověl a termín jarních postřiků máme na Obecním úřadě k dispozici.

Sběrný box na použité tonery a cartridge

Na Obecním úřadě je umístěn sběrný box na použité náplně do tiskáren, tonery (nikoliv však samotné tonerové válce). Vzhledem k tomu, že ani odpad z tiskáren NEPATŘÍ do běžného komunálního odpadu a hlavně ho LZE RECYKLOVAT, nabízíme našim občanům další bezplatnou službu v oblasti likvidace odpadů. Více informací o firmě cart4future, která se se na území celé České republiky zabývá sběrem, výkupem a ekologickou recyklací použitých inkoustových cartridge a laserových tonerů do tiskáren, na www.cart4future.cz.

V úředních hodinách můžete přinést výše uvedený odpad na Obecní úřad Přezletice a můžete si i něco odnést; dobrý pocit, že jste pro své okolí a přírodu udělali něco dobrého.

Kontejner na použité šatstvo

Naše kulturní komise organizuje pravidelně dvakrát do roka sběr použitého šatstva ve spolupráci s Diakonií Bromouv. Jenže každému z nás se stane, že by potřeboval ve svém šatníku vymýčit i jindy, a proto jsme opět využili bezplatnou nabídku firmy ASA na možnost přistavení sběrného kontejneru (podobného jako je u velkých nákupních center) přímo v Přezleticích.

Kontejner bude během června umístěn v Kaštanové ulici, tedy v podstatě v centru obce.

Klobouk dolů...

To se prostě ani jinak nedá říct, snad jen dodat - pane Aloisi Tupálku. A ptáte se proč? Letos v červnu oslaví pan Tupálek z ulice V Podskalí úžasných 90 let a přepokládám, že je oslaví podobně jako si užíval jarní setkání seniorů nebo čarodějnice; bude prostě v jednom kole.

Ruku na srdce, většina z nás vídív devadesátiletých lidech stařečky a stařenky, šourající se po chodbách elděenky či sedící znaveně v parku; vlastně se ani nemusí jednat o devadesátileté, i o těch osmdesátiletých si „mládí“ myslí své. Jenže v Přezleticích je nejspíš zdravé povětří a chuť do života či elán tady volně poletuje ve vzduchu, stačí se asi jen nadýchat.

Ba ne, asi to bude přístupem našich „starších“ Přezletáků k životu, který si dokázali užívat a i teď se věnují svým zálibám. Pan Hulíčka své 92.narozeniny oslaví jako tradičně při pořádání dalšího hudebně - literárního odpoledne a bude na klavír doprovázet svou dceru při zpěvu a nebo si s některými členy orchestru zahraje na akordeón spoustu známých populárních skladeb, které v naprosté většině sám pro své kole-

trenérovi mladých nadějí přezletického střeleckého sportu, si můžeme číst skoro v každých Sportovních novinách. On je totiž jeden z těch nejdůležitějších, kdo přivádí další a další mladé zájemce do letos šestapadesátileté (!) ctěnické střelnice a trpělivě připravuje novou generaci na možné úspěchy na vrcholných českých závodech.

Takže uznejte sami, že klobouk na hlavě prostě nechat nemůžu! Pánové, na zdraví...
LČ

gy muzikanty upravil a zjednodušil.

Pan Tupálek si červnovou garden party užije také s muzikou, aby mohl všechny přítomné dámy provést jednu za druhou v kole a ještě si u toho pěkně zazpívat se svými sousedy od rybníka.

Ani letošní čerství osmdesátníci se nenechají zahanbit; o panu Kraumannovi si přečtete v našem Na slovíčko a o jeho velkém kamarádovi Jirkovi Novákovi,

promarněné šance jako to bylo v prvním kole s Pipami. Ve 4.kole se SG utkalo s Dejvickým expresem a v poločase vedlo suverénně 3 : 0. Ve druhém poločase přidalo ještě dva góly a následně usnulo na vavřínech a nebo doslova; jak si totiž vysvětlit situaci, kdy přezletičtí přestali hrát a nechali si hloupě nasázet dva góly!

V tabulce TOP 5 tentokrát přezletický tým zastupuje pouze brankář Petr Panocha, který je v této tabulce na 5.místě.

Pár kol před koncem JARA 2013 mají oba přezletičtí zástupci dobře našlápnuto a zvláště tým „mladých“ může bojovat o postup do vyšší ligy; snad střelci neztratí svou dosavadní formu a obrana bude i nadále hrát bezchybně. My, sportovní fanoušci, budeme na širším borcům držet palce.

UMĚNÍ

V dubnu se uskutečnil v Pardubicích již 9.ročník baletní soutěže s názvem Pardubická arabeska. Soutěž je vypsána pro 5 věkových kategorií a odborná porota složená z profesorů AMU a tanečních konzervatoří hodnotí předvedená taneční vystoupení jak sólová, tak i skupinová. Jedním ze skvělých úspěchů Baletní školy Jána Nemce, jejímž členem je i přezletický **Vladimír Pokorný**, bylo Vládkovo skvělé 2.místo v kategorii 5.B, kdy s partnerkou Klárou Březovskou zatančili Adagio, za které si po právu odnesli stříbrné medaile. Držíme palce do dalších soutěží, které budou následovat – např. Hradecká Odette či Ašský střevíček.

Výborných úspěchů na jaře dosáhla **Karolína Boudová** v street dance. Jejím domovským klubem je letňanské Free Dance Studio, kde tančí za Juniory A, a nevede se jí vůbec špatně. Jejich skupina Keep Calm obsadila v březnu na Mistrovství Středních Čech úžasně první místo! Na Mistrovství Čech CDO (Czech Dance Organization), které se pro juniory konalo začátkem května na Kladně, si pak formace vybojovala v konkurenci 28 skupin svým 5.místem přímý postup na nadcházející Mistrovství Republiky (beat street 2013).

PEŘÍ

Zima snad definitivně skončila a s ní skončilo i přezletické „draní peří“ ve společenském sále. Košíčky se sice nebudou plést v milém kruhu kamarádek a známých, ale ty, které pletení propadly, si budou plést doma při sledování televize a nebo si budou do zásobny připravovat papírové ruličky. Na podzim přijdou vhod.

Kdo nebyl na velikonočním zdobení, ten si ani neumí představit to množství polotovary na velikonoční ozdoby jako byly hnědé košíčky na osení, nitěná vajíčka či perníčky na zdobení, které pro malé i velké připravily během středních podvečerů naše „peřidračky“. A kdybyste viděli těch nových nápadů na ozdoby, které zkouší vyrábět pro oblíbená vánoční a velikonoční zdobení; ani se nechce věřit v dnešní době tomu, co jsou ve svém volném čase některé „holky“ ochotné vyrábět pro radost druhých. Jméno redakce velké díky. **LČ**

S jarem přichází i nová stavební sezóna, tak si pojdme zavzpomínat na jednu ze staveb, která byla postavena v tzv. „Akci Z“ a kterou si mnozí z vás ještě pamatují. Zároveň se jim určitě vybaví i jistý smutek z toho, že jejich stavba už neslouží skoro 20 let tomu účelu, ke kterému byla postavena – místo pro společenské, kulturní a sportovní vyžití, prostě přezletický kulturák.

Vraťme se ale na začátek roku 1960, přesněji do 2.února, a do knihy vzpomínek přezletické rodačky Věry Adamcové – Patrasové: „Dne 2.února 1960 byl 65 metrů vysoký vinořský cukrovarský komín, viditelný zdaleka, odstřelen. Přezletičtí občané si z jeho cihel očištěných v „akci Z“ všemi obyvateli obce postavili přístavbu k Maštaliřově hospodě – „Kulturní dům“ s velkým sálem pro tělocvičnu a taneční zábavy, výstavy ovoce místních zahrádkářů, s jevištěm pro ochotnické divadlo, klubovny pro spolky a k rozvoji veškeré kulturní činnosti. Do prvního patra byla nastěhována úřadovna Místního národního výboru už s veřejným rozhlasem. Byla to zkrátka chloubka obce, vybudovaná všemi občany bez nároku na odměnu. Hospoda v přízemí zůstala.“

Bohužel dnes se dá říct, že jen poslední věta platí; zůstala hospoda v přízemí. Objekt byl jako celek vrácen v restituci a je velká škoda, že nebyla větší snaha ze strany obce nalézt nějaké jiné řešení a udělat vše pro to, aby kulturák dál sloužil svému účelu. Dnes je v sále truhlárna a jen parkety se zabudovanými úchyty náradí vypovídají o tom, že sál sloužil ke sportovním účelům. A o společenských akcích nemluvě, protože malinký společenský sál v patře současného obecního úřadu nemůže původní kulturák nahradit ani náhodou. Tři sloupy podpírající krov vypadají jako komíny potopeného Titaniku a ve výhledu na pódium brání v podstatě ze všech míst. Děti z naší školky si připravily pro své rodiče dvě vánoční besídky, ale nikdo z rodičů nemohl vidět představení celé – levá strana hlediště viděla jen levou půlku jeviště a pravá strana zase pravou. Ach jo.

Při jarním i podzimním setkání seniorů si vždycky někdo z přítomných povzdychne nad osudem kulturáku, který i on pomáhal stavět a rád. Kulturák vlastně vznikl z potřeby místa pro zázemí společenských i sportovních akcí, protože doposud fungující sál s kruchtou pro muzikanty začínal být nevyhovující, zejména po bezpečnostní stránce. Kruchta se nakláněla ke straně a mohlo by se stát, že se muzikanti při nějaké zábavě zřítí dolů na naleštěné parkety mezi tanečníky. Naleštěné parkety bývávaly velkou chloubou pana hostinského Maštaliře, který si na jejich bezvadný lesk velmi potrpěl.

Jenže to bylo v letech dávno, ale našťastí už dávno minulých. V letech, kdy

rodinný majetek nuceně měnil majitele, ať ten původní majitel chtěl či nechtěl; prostě byl majetek převzat do socialistického vlastnictví.

Podobně to bylo i s číslem popisným 30, kde bývala nejhezčí hospoda ve vsi, kterou vedl pan hostinský Josef Maštaliř. Z hospody se vcházelo (dnes vlevo vedle televize) do společenského sálu, kde se konaly všechny možné bály (hasičský, myslivecký, zahrádkářský), ale zároveň sál sloužila jako sokolovna pro cvičení místních Sokolů všech věkových kategorií, ale i pro sportovní účely. Sál byl sice ryze venkovský bez moderního sociálního zázemí, o to víc však byl všemi oblíben. Před konáním zábavy či plesů zavlehl pan Maštaliř k velkému úklidu, se kterým mu chodily pomáhat i Libuška Horová s Růženkou Loučkovou. A pan hostinský si jejich práce vážil a odměňoval je po svém; vždycky na zábavě na ně volal: „Slečny, pojďte sem!“ a oběma nahlil malého panáka zelené.

Pak však přišla léta padesátá a pan hostinský o svou hospodu včetně sálu přišel. S objektem č.p. 30 (hostinec) s příslušenstvím bylo na návrh TJ.Sokol Přezletice (po dohodě s jednotou LSD) zahájeno dne 4.prosince 1959 řízení o převzetí do socialistického vlastnictví ve smyslu ust.vl.nařízení č.15/59 Sb. a vyhlášky min.financí č.88/59 Ú.l. V tomto řízení bylo zjištěno, že „požadavek navrhující organizace je

HISTORICKÉ DR(O)BEČKY

oprávněný, protože v úvahu přicházející majetek je převážně užíván organizací socialistického sektoru a je vzhledem ke své povaze převážně určen k úkolům, k nimž její organizace socialistického sektoru užívá.“ Na základě Potvrzení o odnětí věci – inventář v hostinci, ve prospěch Jednoty, LSD Brandýs n/L, byla vyplacena dcerám pana Maštaliře náhrada ve výši 100,-Kč. Za odnětí věci domu č.p.30 se stav.p.kat.10 a zahradou č.kat.5/1 pro MNV v Přezleticích nebyla vlastníkově vyplacena žádná částka.

A hned v roce 1960 byly zbourány kůlny, chlívky a jiné přístavby na dvoře č.p.30, byl demolován vejmínek č. 52 a v roce 1961 se začalo s přístavováním sálu; jednak

byla zvětšena samotná plocha sálu, bylo postaveno jeviště, přísálí včetně šatny, WC a klubovny. V suterénu prý dokonce fungovala svého času vinárna zvaná Peklo. Samotná hospoda byla zrekonstruována – výměna oken, vchodových dveří i podlah a venkovních schodů, došlo i ke změně vnitřního uspořádání místností. A kulturní dům (KD) mohl začít sloužit svému účelu. Pověstné Čaje o páté, zábavy a plesy včetně svateb se konaly ve velkém sále, který dle pamětníků „nám záviděli z blízkého i vzdáleného okolí“.

Ale nebyly to jen společenské události, své větší místo pro sportování získal místní Sokol. Jak vzpomíná paní Malá, sál i během přestavby sloužil sportu, jen bylo nutné po skončení denních stavebních prací sál pečlivě uklidit. Kromě gymnastiky se v Přezleticích začal hrát i ping pong a naprostá většina přezletické mládeže se stala členy oddílu stolního tenisu; pokud se nechtěli ping pongu věnovat na závodní úrovni, chodili si alespoň zahrát během domácích tréninků.

V hospodě se od doby Josefa Maštaliře vystřídal fada hostinských, zejména rodina Horů z Dolní návsi měla dlouho hospodu

na starosti. Pan Hora na společenské akce vařil, jeho paní pomáhala po práci v kuchyni a posléze po nich hospodu převzal jejich zet pan Vsetečka. O zábavu nikdy nebylo nouze – při setkání seniorů jsme vzpomínali na zpestření bálu, a to když přivedl pan Findejs na myslivecký ples do sálu kozla, který žral cigarety.

Hospodští se pak střídali celkem dost rychle, a to i po roce 1991, kdy byl objekt č.p.30 vrácen v restituci dcerám původních majitelů. Bohužel se nebralo v potaz, že KD byl postaven nově a v akci Z (že se jednalo o novou budovu) a že na něm své odřela řada Přezletáků. Jednání tehdejších představitelů obce nebyla asi dostatečně důrazná, aby se kulturák podařilo obci zachovat, a tak v roce 1996 byla uzavřena ve smyslu zákona o zmírnění následků některých z majetkových křivd dohoda o vydání věci. A bylo po kulturáku – náradí skončilo ve stodole,

kostýmy ochotníků ve skříni u Křenů a ping pongové stoly si hráči přestěhovali pod křídla vinořského Sokola. Je skvělé, že i po 20 letech hrají stále jako Sokol Přezletice a svými letošními úspěchy šíří „slávu“ Přezletic. Ve Vínovi?!
LČ

Po sportu člověk dostane žízeň, tak se vraťme ještě na chvíli do hostinského sálu, kde už 16 let točí pivo a kořalku nalévá

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

Vánoce na blátě, v lednu také po sněhu ani památky, a tak když náhodou napadl sněhový poprašek, jezdilo se jezdilo, hlína nehlína. Pak ale přišel únor...

...a stejná klouzačka se pokryla pořádnou vrstvou sněhu. I pařezy získaly čepecí jak hrom....

...jenže jeden den napadlo skoro 30 čísel sněhu, druhý den se uklidil ze silnic a třetí den začalo tát a čtvrtý den bylo skoro po sněhu. A přišel březen...

...a bylo to jako v písničce „my čekali jaro a zatím přišel mráz“. Od rána svítilo sluníčko a než jsem vzala foťák, sluneční paprsky vyhnaly teplotu skoro o dva stupně; v půl sedmé bylo skoro - 9°C. Br. A zase vyjela technika do ulic....

...ale koncem března už jaro skutečně klepalo na dveře a teplé sluneční paprsky vydatně pomáhaly sněženkám se probíjovat vrstvou sněhu. Ale byla to dřina a na Velikonoce vypadala příroda jako v zimě...

Blíží se jaro!

Na loukách už jsou vidět srnky...

...ale jaro nakonec asi na dva dny přišlo. Pak najednou bylo léto s teplotami až 30°C a těsně před 1.květnem přišel podzim. I s tou hnusnou mlhou, ze které mrholilo. A kdypak přijde zima?

Velikonoce jsme přesto přivítali tak jak se na svátky jara sluší a patří.

Ještěže nám pan cestmistr označil ty díry ve vozovce, jinak bychom je přehlédli, že? No a přesně do takové díry pak pláclí pracovníci údržby krajských silnic teplou obalovanou asfaltovou bábovku, jak jinak...

Co s kanystrm od zimní směsi do ostříkovačů? Šup s plastem do lesa... ne, nebojte, žádný nový odpadek, z kanystru se stalo krmítko pro ptáčky. A že ho letos bylo potřeba.

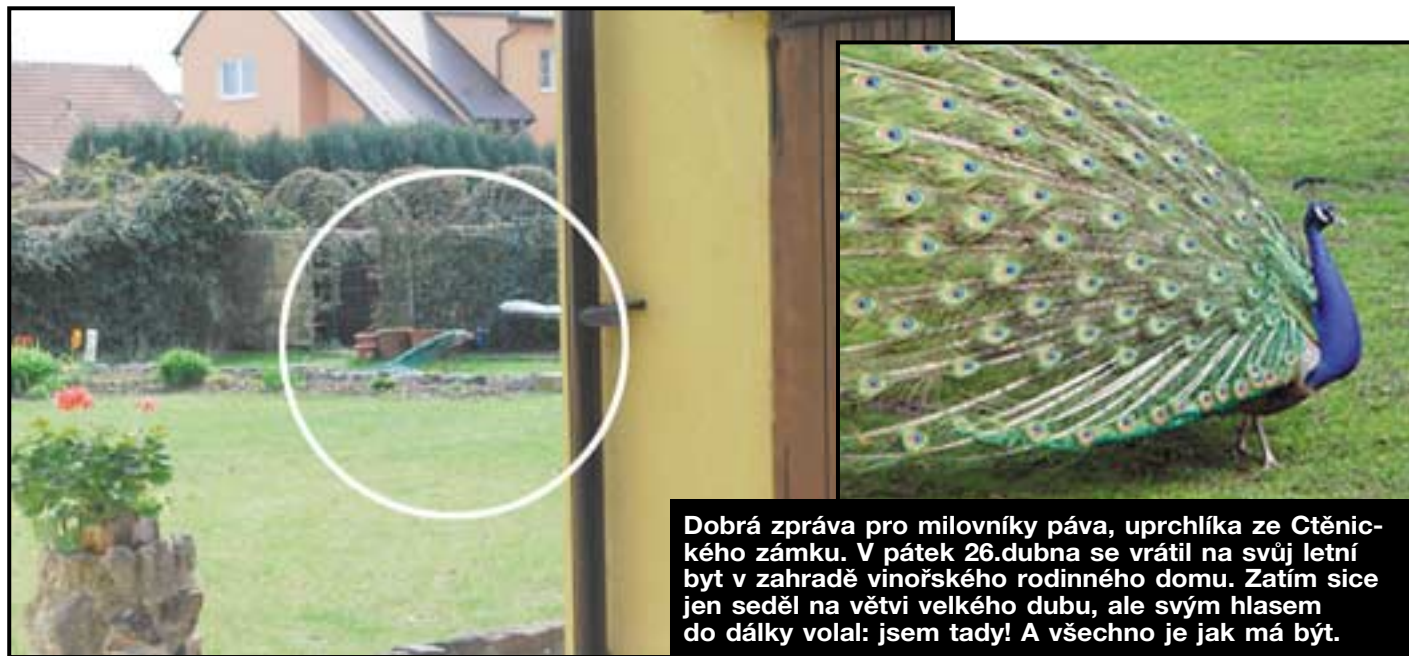

Snad to nebudou číst myslivci, aby věděli, kde se jim bažanti při podzimní naháňce skrývají. Ve větvích trnek.

Už i Přezletice mají své autovrakoviště. Není to krása? Skoro jako doopravdové.

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

Dobrá zpráva pro milovníky páva, uprchlíka ze Ctěnického zámku. V pátek 26.dubna se vrátil na svůj letní byt v zahradě vinného rodinného domu. Zatím sice jen seděl na větvi velkého dubu, ale svým hlasem do dálky volal: jsem tady! A všechno je jak má být.

A sníh letos držel skoro do dubna. Jé, pardon, to není sníh, to je vyražené okýnko automobilu před zahrádkami ve Ctěnicích. To musel mít ráno majitel radost!

Jestlipak si tento řidič za jízdy šteká: dva roky jezdím bez nehod, s větrem se honím o závod...? Ještěže mě neprotroubil a nebo snad neproštekál?

Je 19.března, svátek svatého Josefa a sázejí se rané brambory. A nebo snad ne?

Jedna z nejkrásnějších letošních čarodějnic... A ještě když si zazpívá: „sukýnky si hore vykasuje, své štrampličky ukazuje...“.

...vybaví se jako první každému něco jiného. Rybářům splávek na vodě, někomu hned naskočí rčení „ten má ale splávek“ (na adresu někoho, kdo vypije třeba pivo na ex), přezletickým nohejbalistům tým Splávek, pravidelný to účastník srpnového SWEEDEN CUPu, a nebo si někdo představí malý splav na řece, který je spíš takový splávek.

Pojďme se na chvíli zastavit u té poslední možnosti, protože spouště čtenářů to tak trochu něco připomíná... a nemýlí se, protože si budeme povídat o malém splavu na řece Chrudimce v Železných horách pod obcí Klokočov na místě starého mlýna zvaném Na Pilce. V hlubokém údolí řeky Chrudimky, pár kilometrů před tím, než vteče do Sečské přehrady, je ukryto úžasné místo lákající k letnímu pobytu. Na zimu tam ale musíte být připraveni i v srpnu, protože i já tam (to je ale náhoda) zažila s partou cykloamarádů jen tři stupně nad nulou a v noci se zimou klepaly i mé dvě labradorky. Oheň v podstatě při našem cyklotýdnu nikdy nevyhasl 😊.

Ale vraťme se do krásných teplých slunečních prázdninových dní od roku 1984 až po rok 1993, kdy zde pořádal tábory pro děti svých zaměstnanců Velkoobchod průmyslovým zbožím Praha (VPZ). Podnik to byl veliký a tak se pořádaly tři třineďní turnusy, které obsáhly oba prázdninové měsíce. Jenže přišel rok 1993 a objekt tábora byl restituován. Trochu to připomíná i náš kulturák, protože restituent získal zpět i objekty, které vlastníma rukama postavili zaměstnanci a vedoucí letního tábora. Někteří z nich se teprve letos, kdy slaví trochu smutné dvacetileté jubileum od opuštění svého základního tábora, podívají zpět na místa, kde trávili čas plný letních her a malin nezralých ...

V roce 1994 zanikl i VPZ Praha a tak by se mohlo říct, že zanikne i tradice letního tábora. Opak však byl pravdou, protože parta kamarádů-vedoucích převážně z 2.turnusu se rozhodla založit **Klub ka-**

Když se řekne splávek...

marádů klokočovského splavu Splávek neboli KKKS-Splávek. A rozhodli se pokračovat v organizaci letních táborů. Nejdůležitější bylo najít nový základní tábor, což trvalo pár let. V roce 1997 díky podpoře Domu dětí a mládeže v Jindřichově Hradci dostali možnost založit svou novou základnu (o kterou se s jindřichohradeckými dělí) s názvem Střelnice; střelnice tu skutečně bývala, protože leží blízko hranic s Rakouskem a tvořila součást roty pohraniční stráže Tokániště. Díky tomu, že Střelnice ležela ve vojenském, a tudíž zakázaném pásmu, zůstala zde zachována celkem ještě neporušená nádherná příroda. Nakonec i říčka Dračice, vlévající se u Suchdola nad Lužnicí do Lužnice, dává alespoň trochu připomenout splav na řece Chrudimce v Železných horách.

A proč o tom píšeme v našem zpravodaji? Jednak proto, že si všichni praktikanti i vedoucí zaslouží díky za to, že se ve svém volném čase, respektive dovolené, věnují dětem a jak říkají na svých webových stránkách:

„KKKS-Splávek je nezávislá nezisková organizace, která funguje na základě dobrovolnosti jednotlivých členů. Nepobíráme žádné dotace a je pravidlem, že si vedoucí a praktikanti, kteří jedou na tábor většinou v době vlastní dovolené, ještě přispívají na stravu. Nefungujeme na komerčním základě a jedinou odměnou je nám kupa legrace, kterou si při práci s dětmi užijeme.“

K tomu není co dodat, snad jen to, že jedním z vedoucích, který se staral i o mnohé malé Přezletáky je Jarda Černý, hostinský z „horní hospody“. Jako všichni vedoucí, má i on svou krásnou přezdívku, ale tu vám prý nesmím prozradit 😊 (ale musím se moc držet, je úžasná), i když je možné, že tu přezdívku znají mnozí tehdy malí Přezletáci, o které se vedoucí Jarda také staral. A to je ten druhý důvod zmínky v našem zpravodaji, protože celotáborové hry, které mají každý rok jiné téma, zažilo i mnoho přezletických dětí, takže je to tak trochu i o Přezleticích.

Nemá smysl brát tento článek jako reklamu či nábor na tábor, protože ten je bezplatně obsazený během 14 dnů od přijímání přihlášek, což dělá táboru reklamu jako hrom. Chtěli bychom zde jen malinko zvýšit činnost všech členů Klubu kamarádů klokočovského splavu Splávek, kteří s železnou pravidelností připravují již od jara další ročník tábora pro 50 dětí ve věku od 7 do 15 let a odměnou jim je „jen“ spokojený úsměv všech dětí.

Zajímá-li vás o tomto Splávku něco víc, klikněte si na přezletické webové stránky, kde v sekci Spolky a kluby je uveden odkaz přímo na stránky KKKS-Splávek. **LC**

Začíná jaro a s ním začíná i stavební sezóna, zejména pak rodinných domků, a to i v Přezleticích. Někdo teprve začne se stavbou, jiný má už přes zimu vymrzlou hrubou stavbu; všechny ale čekají vnitřní stavební úpravy jako jsou rozvody vody, topení i elektroinstalace. A to je stejné dnes jako před padesáti lety, ty dráty musí někdo po domě rozvést. Nemálo přezletických domů „prodrátoval“ pan Antonín Kraumann z Topolové ulice, který v letošním roce na podzim oslaví kulaté jubileum; dnes ho ale spíš než se zkoušečkou potkáme s vnukem či pravnučkou u potoka nebo v lese.

Na slovíčko s...

Antonínem Kraumannem

s nimi. Vidíte, mohl jsem být třeba Australan (smích).“

● **A místo toho jste Přezleťák. Za války už maminka nepracovala v Praze?**

„Pracovala u pana Polického, pomologa (zabýval se odrůdami ovoce) a vedoucího ve ctěnickém zhradnictví. Pamatuji, že jsem s ní musel často do zámecké zahrady chodit, aby o mně měla přehled. Občas jsem pomáhal, dokonce jsem mohl v rybníku chytat ryby. Doma jsem pak měl práce víc, musel jsem pást husy a pomáhat mamince s hospodářstvím. Chovali jsme prase, kozu, slepice i králíky a tak jsme pomáhali za války příbuzným z Prahy. Také jsme ale museli odvádět do Brandýsa povinně 1 kýbl sádla. A po válce vlastně taky, jen se změnil příjemce. Při ná-

letech jsme se chodili schovat do sklepa našeho domu, který tatínek rychle přistavěl. Ty nálety byly hrozné, jako když vám nad hlavou jede vlak. A když byl nálet na Kbely, dodnes si pamatuju, jak jsme šli od Ctěnic a pole před Kbely bylo plné peří z peřin, které lidé popadli a utíkali z domova. A mezi tím i mrtví... Přezletice to našťestí přímo nezasáhlo, jen jedna bomba tzv. termoska spadla u Fuksů.“

● **A co jste dělal po válce?**

„Dochodil jsem osmiletku, pak JUK, což byl Jednorocní učební kurz, a měl jsem ukončené základní vzdělání. Pak jsem se učil na oborné škole elektrotechnické a na praxi jsem nastoupil ke svému tatínkovi jako učeň elektřiny a tři roky jsem v rámci učení pracoval spolu s ním třeba na elektro přípojkách pro váhy v cukrovaru a nebo v rodinných domech v Přezleticích i okolí. Jednou, to už bylo těsně před vyučením v roce 1951, jsme pracovali v domě ve Veleni, kde měli dvě dcery. Jedna se jmenovala Jára a byla o 4 roky mladší než já a líbila se mi, a tak jsem z legrace řekl svému kamarádovi Jirkovi, že si na ní počkám. No a jsme spolu už 55 let. Samozřejmě jsme nejdřív chodili do kina, na procházky a později i tančit, když jsem se to na montážích naučil (smích).“

● **A co jste dělal než jste se dočkal?**

„Po vyučení jsem vyrazil po Čechách na

montáže, kam mě poslal můj zaměstnavatel ČKD, což byla pro mě docela velká škola života, nejednou jsem byl v osmnácti letech sám v neznámém prostředí. První moje cesta vedla do Tábora, kde jsem pracoval na rozvodně pro novou mrazírnu. Bydlel jsem sám v podnájmu, tak jsem si koupil knížku a večery trávil při četbě. Také jsem později ale vyrazil i za kulturou a protože jsem nechodil do tanečních a chtěl jsem umět tančovat, šel jsem na čtyři různé mikulášské zábavy a tam okoukal, jak se tančí, a doma to pak sám zkoušel.“

● **Jak dlouho jste jezdil po montážích?**

„Až do podzimu 53, kdy jsem narukoval na vojnu. Sjezdil jsem ale toho docela dost, Milevsko, Šternberk, Opava a pak až na Slovensko do Svatého kříže nad Hronom. Tam to teprve byla škola života! Stavěla se tenkrát hliníkárna „na zelené louce“, všude bláto, kterého bylo až půl metru, společně ubikace, kde si cikánští dělníci vařili na žehliče, a tak podobně. Sice jsem se dostal i na nějaké výlety do okolí (Banská Štiavnica i Bystrica, Bojnice, Sliach a lázně Sklené Teplice), přesto jsem byl rád, když jsem se vrátil do Čech a moje poslední montáž byla v Ústí nad Labem, v Trmčicích, kde jsme montovali transformátory do vagonů, které šly do Ruska. I když, co se týká životního prostředí, tak to bylo spíš z bláta do louže; zatímco u hliníkárně byl velmi nepříjemný zápach, ze kterého později začali umírat včely a lidem bylo doporučeno se odstěhovat, v Trmčicích byl tak agresivní vzduch, že mému kolegovi za rok úplně zrezla motorka.“

● **Tak to byla vojna skoro vysvobození, ne?**

„Jak se to vezme. Narukoval jsem do Plzně ke spojařům a dokonce chodil do poddůstojnické školy, ale než jsem se vrátil k útvaru, dostal jsem hned na jaře v 54. roce žloutenku a jel jsem se léčit domů. Po vyléčení jsem až do roku 57 pracoval v Leteckých opravách Kbely jako můj tatínek, ale pak si na mě armáda vzpomněla a já musel dosloužit ještě zbývající rok, abych měl splněny dva

roky základní služby. Byl jsem v Jižních Čechách, kde jsme pracovali na spojení pro strážní hlásky vzdušné obrany a také stavěli ubikace pro důstojníky.“

● **To se Vám vojna protáhla na dost dlouho. A stále jste čekal na svou Jarmilu? A ona na Vás?**

„Svatbu jsme měli po roce po mém propuštění do civilu a nastěhovali s kým mým rodičům na Čapárnu. Ale když se nám v roce 1960 narodil Toník, chtěla mít žena svou vlastní domácnost, a tak jsme se přestěhovali do hasičárny, respektive do přístavby, kterou zbudoval pan Vrba s brigádníky podobně jako při stavbě kulturáku. Na Čapárnu jsme se už i se čtyřletou Janičkou defi-

nitivně vrátili v roce 68, když umřel tatínek, aby máti nebyla sama. A teď s námi bydlí vnučka

Zuzanka s manželem a malým Lukáškem a zase je ten domek plný lidí.“

● **Pořád se bavíme jen o práci, protože je vidět, že Vás provázela celý život. Ale co volný čas? Předpokládám, že jste také jako rodilý Přezleťák sportovec každým coulem?**

„S tou prací máte pravdu, vždyť já po práci dělal s Bedřichem Vodvářkou nejdřív údržbu veřejného osvětlení a pak jsme dělali elektrorozvody ve svépomocí staveném kulturáku. Ale samozřejmě čas byl i na sokolské cvičení, kdy jsem cvičil jak na sletě, tak i na spartakiádě. Byla nás parta asi 15 kluků, kteří jsme byli členy všech organizací i spolků jako Sokola, válečného Kuratoria, svazu mládeže i dobrovolných hasičů. A v létě jsme my členové KZP (Klub zlatého parůžku – pozn. red.) o dovolených jezdili na kolech po celých Čechách; jednou jsme jeli po jednom břehu Vltavy až do Hluboké a po druhém zpátky, další rok jsme byli v Česko-saském Švýcarsku a přes Krkonoše a Český ráj jsme se vraceli. Další rok jsme jeli vlakem do Jihlavy a pak po Dyji přes Brno do Jeseníků, kde jsme dobyli Praděd. S Jirkou Novákem jsme tvořili nerozlučnou dvojici a společně dovolené jsme trávili pak i s rodinami. Často jsme jezdili, teď už autem, pod stany do Blatné.“

● **Podle fotografií, kde vám to všem mimochodem moc sluší, je vidět, že jste si na kolech vezli všechno s sebou; vlastně jste tremovali na kolech.**

„Bylo to moc fajn. Většina z nás si kolo pěkně připravila a starala se o něj, jen Jarda vzal z kůlny první kolo, které mu přišlo pod ruku a podle toho to taky vypadalo; jeden defekt za druhým, spravovaly se brzdy, řetěz, prostě hrůza. My ostatní taky občas píchli duši, ale kola jsme měli v absolutním pořádku. Mám z těch cest spoustu zážitků, na které si často vzpomenu...“ *A pan Kraumann začne vyprávět o Pravčické bráně a soutěse, ale od kol se najednou přenášíme do dob brigád a dožínků s ČSM, vyrazíme i na výlet s Jirkou Novákem do Staré Boleslavi, který skončil na závodech Svazarmu – pan Kraumann se ještě teď směje, jak se tenkrát v čistém vycházkovém oblečení proplétal „opičí dráhou“ a podle toho pak šaty vypadaly, vracíme se do 50.let a učení na elektrikáře, které bylo často velmi nebezpečné – tu byl pan*

Kraumann nakopnut u Holešáků v maštali vystrašeným koněm přímo do pozadí až vylétl otevřenými dveřmi, což bylo velké štěstí, na hnůj nebo jak byl on i jeho brašna „okusováni“ domácími zvířaty.

Vzpomínek je tolik, že bychom s panem Kraumannem mohli sedět pomalu několik dní; není se čemu divit, vždyť za 80 let toho zažil opravdu dost – prázdniny u babičky na Želivce a spaní

na seně včetně pomoci skautskému oddílu (pomáhal klukům zadělat na placce a pak si připadali jako v pohádce Hrnečku, vaň!, protože placky už byly doslova všude a těsta ještě plný hrnec, dále pravidelné pobyty v lázních, podnikové rodinné dovolené na nejrůznějších místech naší republiky, celoživotní elektrikářské práce v přezletických domech i vycházky se svou vnučkou, vnukem a pravnučkou ke Ctěnickému potoku či háje, kde zvláště dolož je cílem mnoha výletů s dětmi; ten písek se prostě báječně strouhá všem dětem! A co jsem se dozvěděla zase nového o životě v Přezleticích v minulém století, o to se s vámi musím podělit v našich Historických dr(0)becích.

● **Děkuji moc za čas a chuť si povídat o životě nejen v Přezleticích, ale i Vašem soukromém.**

„Jen jestli to bude ještě někoho zajímat. Teď si tak uvědomuju, že já tu znám skoro každý ze starších domů. Jen mi je často smutno, když vidím dům, který jsem pomáhal předdělat tak, aby se tam vešla celá početná rodina, a nyní po 50 letech tam bydlí sám starý člověk a dům je na spadnutí...“

Trochu smutný konec, ale bohužel hodně pravdivý. Pana Kraumann se sice netýká, ale jak je to u vás? Blíží se jaro a s ním 1.máj, lásky čas... Zastavme se u svých blízkých, zejména těch starších, kteří se potřebují se svými dětmi, vnuky a pravnučky hlavně vidět a povídat si, a dejme jim velkou pusou, zvlášť když pod rozkvetlou jabloní sami nedojdou. LČ

-- CO SE U NÁS UDÁLO --

A událo se toho opravdu hodně, třeba jen co se týká počasí. Od březnového vydání našeho mimořádného čísla zpravodaje do dneška jsme prožili v podstatě všechna 4 roční období a ve velmi krátkém čase. Tak si to připomeňme:

Leden únor zima nic moc, v únoru sice napadla kopa sněhu, ale během dvou dnů přišla obleva a sníh zmizel před očima. „Takže to už se asi blíží jaro“, řekli si mnozí z nás a nedočkavě vyhlíželi sluneční paprsky. Jenže ty ne a ne přijít a my ve střední Evropě jsme si připadali jako daleko na severu při polárním dnu, který spíše vypadá jako hodně pošmurný podvečer.

A stále jsme čekali jaro... na Josefa napadlo skoro třicet čísel sněhu a v tom se brambory opravdu sázet nedaly. Velikonoce se slavily ve spíše zimní přírodě a na horách se vesele lyžovalo. Aby ne, když mrzlo jen pršet. Pak ale najednou bylo léto! To byl týden!

V pondělí ráno mínus 6°C a ve středu odpoledne teploty tropické kolem 30°C. Kardiakům tlouklo srdce jako splašené a jen si na vedra zvykli, přišel podzim se svými typickými mlhami, ze kterých vypadávalo mrholení. Pak ale začátkem května přišlo typické aprílové počasí s deštičky, lijáky i bouřkami. Na ledové muže ale nemrzlo, takže nejspíš nám nepředpověditelné počasí přinese mrazy v červnu!

Jarní setkání seniorů

v polovině dubna je už nerozlučně spjata s kalendářem přezletických společenských akcí. Středeční odpoledne patří sál jen a jen seniorům, kteří si před zahrádkářskou sezónou najdou chvíli na popovídání si se sousedy, ale vlastně i s představitelkami obce. Paní starostka po přivítání chodila od jednoho stolu k druhému a povídala si s Přezletáky nejen o tom, jak se jim daří, ale jestli je i něco, co je trápí. A víte co zjistila? Naši techničtí pracovníci sklidili velkou pochvalu za vzorně uklizenou obec, a to jak od odpadků, tak i od sněhu. A co teprve protažení „třístadvojky“ na Prosek a na

Palmovku! Problémy se týkaly hlavně stále nezrekonstruované ulice V Podskalí, ale dokud nebudou všechny pozemky v ulici ve vlastnictví obce, tak se bohužel nedá žádat o dotaci a budeme muset ještě chvíli ulici záplatovat. Ale už se blýská na lepší časy a připravujeme podpis darovacích smluv; pak už budeme jen čekat na vyhlášení dotačních titulů a zajišťovat dostatek finančních zdrojů na spolufinancování.

Ale zpátky do sálu, kde už se v 17 hodin připravilo duo Zahradničeků a už to jelo! Mezi prvními tanečníky byli tři oslavenci, kteří si zatančili sólo jak k svátku, tak i k narozeninám. Za chvíli byl parket plný dalších párů a populární písničky v podání Zahradnička syna střídaly ty lidové, valčíky a polky, za doprovodu harmoniky Zahradnička otce.

Šťouchané brambory a steak přišel akorát vhod, posílení tanečnicků a zpěváků bylo potřeba. K tomu víno či pivo, po odpoledních minizákuscích z dílny paní Mesnerové se opět jen zaprášilo, a tak přišly „holky“ s novým báječným nápadem – na druhou večer připravily na místě čerstvé obložené chlebičky. Mňam.

Nemohu ani v této rubrice nezmínit neuvěřitelný životní elán pana Aloise Tupálka, který v červnu oslaví 90. narozeniny, což je pro mnohé z nás neuvěřitelný věk! A pan Lojzík si na jarním setkání udělal malou premiéru své letní oslavy a provedl v kole naprostou většinu přítomných dam a ještě vzal k baru na panáčka paní starostku a místostarostku. A to jsme přece „na zdraví“ nemohly odmítnout 😊!

Velikonoční zdobení

bylo připraveno týden před Velikonocemi, které tentokrát byly poslední březnový víkend. Příroda venku byla spíše zimní a tak jen pestrobarevné velikonoční věnce, nazdobené větvičky či veselá vajíčka dělaly co mohly, aby navodily tu správnou jarní atmosféru. Vždyt Velikonoce jsou svátky jara!

Společenský sál byl opět plný pracujících dětí i jejich maminek, a babiček

(dokonce i tatínků) kterým pod rukama vyrůstaly takové nádhery, že se na ně srdce smálo – voňavé perníčky ve tvaru zajíček, oveček, kačenek a jiných mláďátek domácích zvířat, oválná vajíčka byla šikovnými dětskýma rukama ozdobena barevnými krajkami z cukrové polevy, jen se zakousnout.

Nitěná vajíčka se po pár stříhnutí nůžek změnila v hnízdečko pro malá kuřátka a jejich větší sourozenci se vyrazi-

li napást do čerstvého osení, které bylo pro všechny připraveno v ozdobných papírových košíčkách. Kdo je upletl, to můžete hádat jen jednou.

Odpoledne si užili všichni a je jen škoda, že tentokrát se nepletly pomlázky ani nedělaly písňalky... snad se tohoto chlapského úkolu příští rok někdo ujme a bude učit malé Přezletáky výrobě vlastní pomlázky. Protože vyplatit maminku vlastnoručně udělanou pomlázkou, to je radost dvojnásobná.

zřejmě s náležitě upraveným textem). Nejvíce očekávané bylo losování tomboly, ve které byly dárečky pro všechny zúčastněné děti. A také se soutěžilo – kdo nejrychleji poslepu rozváže uzly na provaze, nebo která Popelka nejrychleji přebere hrách, čočku a fazole. Škoda, že se nesoutěžilo o největší čokoládové vousy, které si děti nechtěně vyrobily při pití báječné čokolády ze zapůjčeného čokoládovaru; to by byly vítězi úplně všechny a možná i včetně maminek.

Masopustní karneval

se tentokrát konal až první březnovou sobotu, protože nejdřív byly vlny respiračních nemocí, pak byly jarní prázdniny a protože si pořadatelky z kulturní komise dávají s přípravou karnevalu záležet, nechtěly mít sál polo-prázdný. A taktika se vyplatila, protože náš společenský sálek byl opravdu plný princezen, víl, berušek i broučků, pitátů i supermanů včetně kouzelníků a čarodějů.

Kapela králíků z klobouku kouzelníka Pokustóna hrála dětem do tance, do zpěvu i k jízdě mašinkou (samo-

Pálení čarodějnic

opět letos poznamenaly drobné přehánky, ale ve srovnání s okolními obcemi jsme měli velkou kliku, protože meteorology avizované bouřky se naštěstí Přezleticím vyhnuly.

Průvod čarodějnic tentokrát nešel až na novou konečnou zastávku autobusu, ale prošel si ulice Akátovou, Topolovou, Ctěnickou. Po Dolní návsi čarodějnice s doprovodem došly či dojezly k hasičárně, kde už hořela vatra pro svou letošní čarodějnickou oběť. Country kapela zahrála tuš a čarodějnice jako tradičně zatančily své kolegyni, jenž skončila za chvíli na hranici, tanec na rozloučenou. Dokonce jí

vzaly s sebou do kola a pak už hup! A byla v ohni.

Většinu přítomných dětí však víc než oheň zajímala hromada špalků, které zde zbyly po jarním kácení starých topolů; naštěstí se nikdo nezranil, i když některé děti balancovaly víc než na hraně. Možná bychom tento herní prvek měli přesunout na zahradu naší právě stavěné první přezletické školky! I když asi ne, protože by nedostal potřebný certifikát.

A opékaly se buřty, pilo pivo, víno, slivovice, havárie nebyla, zato byla nemocnice (to víte, to mládí), děti měly limonádu (alespoň ty malé) a po grilovaných pochoutkách pana hostinského Jardy se během noci zaprášilo. Také se tančilo, co hrdlo ráčilo a zpívalo se, co hrdlo dovolilo; no prostě přezletické čáry se vším všudy. Takže zase za rok.

Vítání občánků

proběhlo letos opět jak na šachtě či ve fabrice, prostě na dvě směny. Loňský rok se narodilo úžasných 28 dětí a z toho dokonce jedna dvojčátka - Maruška a Magdička.

Stalo se už krásnou tradicí, že malí Přezletáčci dostávají jako památku na slavnostní den zlatý přívěsek ve tvaru lunárního znamení, ve kterém se narodili. Je pravda, že to ocení až později, ale aby měli nějakou radost hned, ukrýváme přívěsek do barevných krabiček ve tvaru zvířátek, ze kterých dětičky nemohou oči odtrhnout.

Přezletické vítání občánků je spojeno s druhou květinovou nedělí, kdy se slaví svátek matek, a tak si i maminky odnášely dárek v podobě kytičky.

A ptáte se co tatínkové? Ti přece měli své nejkrásnější dárečky v náručí!

Tentokrát se slavnost obešla bez hudebních čísel v podání dětských hudebníků, protože naši malí muzikanti byli na společné víkendové akci rodičů, dětí a učitelů mateřské školky. Paní Hanzlíková alespoň přednesla krátkou báseň

o dětském křiku a paní starostka pak popřála všem dětem i rodičům do života nejen to nejlepší, ale i pár starostí, jejichž vyřešení pak malého či většího človíčka posílí a připraví na nelehký život.

Následovaly podpisy rodičů do pamětní knihy, předání dárečků a pak slavnostní přípitek na zdraví nejen osla-

venců, ale i všech přítomných. Společná fotografie na prostranství před obecním úřadem, respektive před naším krásně vzrostlým smrkem, se letos zejména odpoledne nějak ne a ne povést – málo místa na hodně lidí! Kde se budeme fotografovat příští rok, to tedy fakt nevím 😊 .

Nová výstavba se týká nás všech,

tedy alespoň by měla. Je-li to pravda nebo ne, to se uvidí hlavně při připomínkování navržených územních studií, které je nezbytně nutné zpracovat před tím, než se budou moci zastavovat další lokality určené k výstavbě obytně smíšené. Nový územní plán obce Přezletice, který schválilo zastupitelstvo na podzim roku 2011, dává jasná pravidla.

Ale je pravda, že i teď se mezi námi najdou lidé, kteří se nezajímají jen o svůj dvoreček, ale pozorují celé své okolí, a to ve všech souvislostech. Příkladem může být výstavba developera Moravská Stavební Invest (M.S.I.) v Nohavici, což je část pole za naším rybníkem. Na podzim byly po několika letech příprav zahájeny stavební práce pro výstavbu inženýrských sítí a komunikací v celé lokalitě a zároveň přípravy parcel na výstavbu obytných i rodinných domů v dolní polovině lokality. Možná si mnozí z vás při procházkách ve východní části obce všimli, že od podzimu se na místě skrývají ornice a přípravy staveniště objevila louže vody, ze které se stalo přes zimu jezero; dokonce zde pluly i kachny.

Na jaře stavební práce pokračovaly a firma SKANSKA zde začala stavět vodovod, splaškovou i dešťovou kanalizaci. Chvilí po zahájení prací se zalila vodou jedna z parcel dole u potoka, protože voda – převít si našla cestu z kopce dolů sama. Stavební firma svedla rychle vodu do nově vybudované dešťové kanalizace a od té doby do potoka pod můstkem u Dužního vytéká proud vody, který nikdy nevysychá, naopak spíše sílí. Kde se ta voda na jednu bere? Na základě upozornění jednoho obyvatele ulice V Podskalí jsme zjistili příčinu. V místě probíhající výstavby jsou podzemní prameny, které napájí náš rybník! Do rybníka nevtéká žádný viditelný potok a přeci je plný vody. Voda sem totiž přitéká podzemní cestou a zároveň tento pramen v poli napájí i většinu studní v ulici V Podskalí.

Díky výkopům a položením trubek kanalizací i vodovodu se nechtěně i díky neznalosti místních podmínek podařilo podzemní vodu přesměrovat místo do rybníka přímo do Ctěnického potoka. Pískem podsypané i obsypané trubky totiž fungují jako drenáž a odvádějí vodu z pramenů přímo po trubkách až do potoka. Očividně je tedy něco špatně.

Naštěstí jsme byli včas upozorněni na odtok podzemní vody a ihned jsme vstoupili do jednání s developerskou firmou M.S.I. a na problém odvádění podzemních vod je upozornili. Je to však problém, o kterém by bývali na základě kvalitního podrobného hydrogeologic-

části obce, která je v době bezdeště napájena z pramenů ve Vrbové ulici. Zejména v nejvyšší části Topolové ulice o vodě vědí své, zvláště o té z Panských polí. Přes zahrady mají vybudovanou odvodní strouhu, která po rekonstrukci Topolové ulice ústí do vsakovacího místa, tvořeného hodně hrubým šterkem. Odtud však teče z kopce pod povrchem přímo do Okálova, kde se snaží opět vytvořit původní rybník. Bohužel se vzrůstajícím množstvím zpevněných ploch docela s úspěchem.

A teď si představte, že na Panských polích bude postaveno 70 rodinných domů a s nimi související zpevněné plochy (komunikace, chodníky) a všechna dešťová voda spadlá z nebe steče z kopce pěkně dolů...

Jestli se obci nepodaří vyřešit problém dešťové vody před zahájením výstavby, mohlo by se stát, že se podél Prostředňáku (Ctěnic-

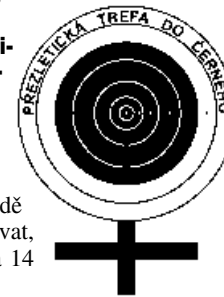
kého potoka) bude zase jezdit na lodičkách. A to nebude muset ani moc přšet!

A to je opět důkaz toho, že je potřeba hledat novou výstavbu nejen v místě výstavby samém, ale včas myslet na negativní dopady na jinou část obce. Bohužel současné problémy se týkají ještě projektů, které byly povoleny ve stavebním řízení v souladu s původním územním plánem z roku 2005, který spíše řešil jakou barvu domů a jaký typ střechy můžete v Přezleticích na novostavbě mít, ale jak si zcela opominul to, že např. výstavba obytných domů na Zlatém kopci přivede do Přezletic až 1200 mladých lidí, kteří budou mít malé děti – bude potřeba školka, dětská hřiště, ale i občanská vybavenost včetně odpovídajících komunikací. Developera totiž k velké škodě Přezletáků zajímají pouze jeho pozemky a zisk z nich (pochopitelně) a co není jasně dáno písemně v podmínkách výstavby (řeší právě územní plán), to nikdo dobrovolně obci nepostaví! Ale z pozice obce je to špatně a záleží na nás všech, jestli to necháme tak být; to by nám ale také mohly zbýt jen oči pro pláč. A to raději ne, protože každá kapka vody zde navíc může skutečně způsobit lokální potopu. A bez vydatného deště!

Zastupitelstvo obce si je dobře vědomo problémů, které by mohly v rámci další výstavby v obci nastat, a proto už v roce 2007 začalo pracovat za novým územním plánem, schváleném pak v roce 2011, který řeší budoucí lokality (A – G) určené k výstavbě domů v Přezleticích ve všech souvislostech. Základem jsou již výše zmínované územní studie a zároveň územním plánem jasně dané podmínky, za kterých se může stavět – např. nutnost odvodnění celé západní části Přezletic než bude moci být povolena výstavba v lokalitě G (pod Ctěnickým hájem), výstavba školky a školy před zahájením výstavby v oblasti A a B, zprovoznění východního obchvatu Přezletic (tzv. východní tangent) než se bude moci stavět v Děčku. Všechny tyto podmínky můžete najít na webových stránkách obce v sekci Územní plán. **LČ**

1. Přezletická trefa do černého

V sobotu 24. srpna 2013 se uskuteční oficiální první ročník závodu žen ve skoriobiatlonu (střelba z malorážky, běh, střelba) na ctěnické střelnici SSK Přezletice. Závodit se bude minimálně ve dvou kategoriích ELITE a 40+.

Od června si zájemkyně o start v závodech budou moci na střelnici i v lese zatrénovat, tréninky budou opět ve středu cca 1 x za 14 dní až tři neděle podle zájmu závodnic.

Konkrétní informace budou včas zveřejněny na plakátech.

Více info přímo v prodejně KU-Ž-EL nebo na E.L.Č.A. – mobil 724 190 211

Kniha, přítel člověka aneb „za dobré vysvědčení knihu“

Nebudeme se zde zabývat věcnými nářky nad tím, jak dle odborníků „dnešní mladí vůbec nečtou a nemají ke knihám správný vztah“, pojďme se podívat na ty, kteří si bez dobré knihy nedovedou svůj život představit a i kdyby „čert na praseti jezdil“, tak si každý den alespoň pár stránek přečtou.

Někdo má času víc, někdo si bere knížku do postele večer před spaním, jiný čte během cesty veřejnou hromadnou dopravou – prostě není důležité, kde kdo čte, podstatné je, že knihy prostě pořád patří do našeho života.

Naštěstí jsou pryč ty časy, kdy se v „knižní čtvrtě“ stávaly nedůstojné fronty na nově vyšlé knihy, které stejně skončily „pod pultem“ a k zájemcům z fronty se ani nedostaly. Přesto vstup do knihkupectví byl nezapomenutelný svou vůní nových knih, čistounké neposkvřené stránky lákaly k prolístování a byly-li proloženy ilustracemi... prostě krásy. A navštívíte-li kteroukoliv velkoprodejnu knih dnes, můžete si dokonce sednout na pohovku, koupit si kávu a v klidu si prolístovat knihu anebo si dokonce část přečíst. Ta nirvána – knihy všude okolo vás a vy byste si je nejraději odnesli domů.

Jenže doma se na vás smějí přeplněné knihovny a pár nových knih zákonitě znamená, že jim ty starší budou muset uvolnit místo. A nastane dilema, která z nich se přesune kamsi do kouta či na půdu, protože žádný milovník knih nedokáže knížku vyhodit. Jenže ani knih nedůstojné prostory nejsou nafukovací a problém „kam s nimi?“ nastane jen o něco později.

Na webových stránkách jsme v květnu zveřejnili nabídku společnosti Centrum Elpida, které se chce ujmout všech osamělých, osiřelých knih a zkusit jim najít nové čtenáře. Jestli projekt bude fungovat podle představ organizátorů, to se dozvíme během května a budeme vás informovat o tom, jak je možné vaše knihy „poslat dále do světa“. **LČ**

centrum
volného
času
MĚSICE

CVČ baví
a vzdělává

ZVEME VÁS NA DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v Centru volného času
v Měšicích 8.června od 10:00 hod.

- Den otevřených dveří s prohlídkou celého objektu
- Burza pohybových aktivit pro různé věkové kategorie se Studiem 4you
- Angličtina pro děti s Karolínou - Playgroundenglish
- Den s Ostrovem objevů pro děti do tří let
- Cvičení s profesionální lektorkou Katkou Šístkovou
- Výtvarný ateliér pro děti i dospělé
- Ukázka kurzů vaření pro děti
- Dopoledne s Hudební školou Yamaha
- Ukázkové lekce plavání pro děti - nutno objednat předem!
- Kavárna s výbornou kávou, zmrzlinou a dalšími dobrotami
- Velká trampolína a venkovní hry

VÍCE INFORMACÍ NA www.cvcmesice.cz

